

Első nap

2015.02.02

Az érkezés napja. Reggel nyolcra oda értem az iskolához, ahogy az meg lett beszélve. Körülbelül kilenc órakor indultunk el és egy hosszabb utazás után körülbelül este 8-ra értünk a szállásra Milánóban. A portán egy férfi angolul elmondta a szabályokat, amik a szállásra vonatkoznak, és minden egyéb információt. Utána megkaptuk a kulcsokat a szobánkhoz, mindannyian egy szobába kerültünk. Ismerkedtünk a szállással egy darabig, és beszélgettünk. Utána lementünk vacsorázni, ami tészta volt, de nem volt nagyon éhes senki, sok maradt. Mint azt megbeszéltük már a buszon, hogy vacsora után elmegyünk valamerre. Mivel nem volt még meg a bérletünk így gyalog kellett elindulnunk. A legközelebbi áruházig jutottunk, ami körülbelül 15 percre volt tőlünk. De az nem volt, nyitva, mert csak kilencig van nyitva, így hát visszamentünk a szállásra és lefeküdtünk.

Második nap

2015.02.03

Nem tudom pontosan mikor keltem, de nem is fontos. Tízkor, három nő érkezett, hogy elmondja a szabályokat és aláírjuk a maradék papírokat. Megkaptuk a bérletet, térképet és meg több hivatalos papírt. Utána elindultunk az Evolve irodájába, mert meg ott is alá kellett írni egy papírt, hogy utána mehessen mindenki a munkahelyére. Metróval mentünk oda, ott aláírtuk a papírokat és mentünk tovább metróval a munkahelyekre, én egy embert kaptam magam melle a többiek együtt voltak. Elég hosszú az utunk a munkahelyig. Be értünk a munkahelyre, ott átöltöztünk és adtak kartonpakoló munkát. Miután azzal végeztünk, megmondták ki mellett leszünk. Utána azzal telt el a maradék időnk 5ig, hogy körbe jártuk az egész munkahelyet. 5kor végeztünk és eljöttünk vissza a szállásra, lefeküdtünk és aludtunk.

Harmadik nap

2015.02.04.

Reggel felkeltünk kicsit több idővel indulás előtt, hogy a reggeli teendőkre legyen idő, még nem tudtuk, hogy mennyi idő kell körülbelül, hogy pontosan beérjünk a munkahelyre. Mindenki reggel cigizett, kávézott és a reggeli egyéb szokásait végezte. Mi tudtuk, hogy a metró végállomásról mikor indul a busz, de azt még nem tudtuk, hogy mennyi idő pontosan oda érni, mivel át is kell szállnunk útközbe. Elindultunk olyan fél és háromnegyed nyolc között a metróra. Előbb is értünk a buszmegállóba, de nem baj legalább nem késtük le. Fél órával előbb értünk be a munkahelyre, mint azt kezdeni kell. Átöltöztünk és még munka előtt belefért egy hosszú kávé. Tízkor neki kezdtünk a munkának, ami úgy ment, hogy oda mentünk ahhoz a személyhez, aki mellé beosztottak minket. Hany-nak hívták és megtudtuk, hogy 18 éve él Olaszországban és hogy Kairóból jött. Figyeltük azt, hogy mit dolgozik, egy nagy csövet hegesztett, amiről nem tudom, hogy micsoda, de automata hegesztőgéppel csinálta. Nagyon aprólékos munka jól beállítani a gépet, hogy pont úgy hegeszse le, ahogy az előírt. Próbáltunk vele beszélgetni, de sajnos angol nyelven nem tudott, és a mutogatás maradt. Hamar elment a munkaidő, ötkor elvitt minket az egyik munkás a buszra és onnan másfél óra úttal értünk vissza a szállásra.

Negyedik nap

2014.02.05.

Reggel ugyan úgy felkeltünk, cigi kávé. Szokásos munkába menetel, ami elég hosszú. A mai nap új munkát kezdett el Hany, egy sokkal nagyobb csőt hegesztett a géppel. Elég hosszú ideig tartott mire berakta azt a nagy csövet a gépbe, és rendesen befogta, hogy dolgozni tudjon vele. Az előtollóval is sokat lehetett szórakozni, nagyon aprólékos munka. Plusz fontos az előmelegítés, amit PB Gázos palackra szerelt pörzsölővel végeztek el. Közben próbáltunk kommunikálni, ami nehezen ment, de már könnyebben, mint az előző nap. Több munkással is összeismerkedtünk és már több emberhez mertünk oda menni akár kérdezni is. Ötig dolgoztunk utána megint valaki elvitt a buszmegállóig és onnan haza.

Ötödik nap

2015.02.06.

Ugyan úgy reggel felkeltünk, és munkába mentünk. Bementünk a munkahelyre átöltöztünk és elfoglaltuk a helyünket. Ma is ugyan azokat a feladatokat végeztük el, mint előző nap. Ismerkedtünk az emberekkel, és ma jöttek minőségellenőrök. Lefényképték a huzalt és a munkadarabot is. Semmi különös nem történt a mai nap, gyorsan vége lett és mentünk haza.

2015.02.08.

Közösségi program

A milánói várba látogattunk el. A nő, aki velünk volt elmesélte a vár múltját mielőtt megnéztük volna. Nagyon nagy volt. Bementünk megkaptuk a jegyeket és elindultunk. Több emeleten volt a kiállítás. Az első emeleten voltak szobrok, és hatalmas szőnyegek is. A vége felé voltak a fegyverek, páncélok és egyéb régi használati eszközök. Több idő volt végig menni rajta, de utána felmentünk az emeletre. Ott bútorok voltak legfőképpen, székek, szekrények. Voltak ház formájú kis ládák is, amiben nem tudom, mit szoktak tartani. Voltak festett képek is. Sok terem volt és itt is több idő volt mire végig értünk. Miután megnéztünk mindent a vár környékén voltunk.

2015.02.09.

Az első hétfői munkanap. Ugyan úgy bementünk a munkahelyre, átöltöztünk és neki álltunk a munkának. Segítettünk mindenhol ahol tudtunk, amiben tudtunk. Folyamatosan jártuk a munkahelyet mindenfelé. Próbáltunk mindenkivel valamennyit kommunikálni, megtudni másokról valamit. Hanynál hegesztettünk is, megnézte mennyire tudunk hegeszteni. Volt, hogy dobozt hajtogattunk, volt, hogy segítettünk a fedőporos hegesztőnél. Ez a nap, is mint mindegyik gyorsan elment. Műszak végén összepakoltunk és visszamentünk a szállásra.

2015.02.10.

Kedd. Már tudtuk, hogy megy később is busz, nem kell korán kelni. Már tíz fele értünk be a munkahelyre. Átöltöztünk, neki álltunk a munkának. Már gyakorolhattuk a hegesztést, hulladék anyagokon. TIG-el hegesztettünk mindketten. Nekem mivel már megvan a szakmám ezért nekem jobban ment. Néztem a munkafolyamatokat, amit TIG-el hegesztett egy srác. Két

csövet hegesztett össze két helyen. Aprólékos munka volt, oda figyelt, hogy minden egyenes legyen, és jól hegeszse össze. Ezzel telt a nap, amíg le nem telt a műszak.

2012.02.11-12.

Ma könnyen keltem. A másik csoport később kel és sokkal hamarabb a munkahelyen vannak, de ez engem nem zavar egyáltalán. Szokásos reggeli cigi kávé rítusom után elindultunk a metróra. Eléggé megszoktam már, hogy ennyi ember vesz körben mindenhol, tetszik nekem ez a nagyvárosi élet, tudnék itt élni. Már egyáltalán nem is tűnik olyan hosszúnak az út. Pedig az. Van, hogy munka előtt beugrunk a munkahelytől nem messze lévő benzinkútra reggelizni, általában az akkor van, mikor tudom, hogy nem bírnám ki evés nélkül az ebédszünetig. Még 10 óra előtt beértünk a munkahelyre és átöltöztünk munkásruhába. Neki kezdtünk a napnak. Én ma egy másik férfinál néztem, mit csinál. Egy hajlított csövet hegeszt ki végig belülről. Ez is időigényes, de precíz munka. Neki már egyszerűbb, mert biztos nem tegnap kezdte, de nekem új volt. Végig figyeltem mit csinál és mutogatva kérdeztem tőle, ami érdekelt. A munkadarab rajzát is megmutatta. Érdekesnek találtam, úgy ahogy a férfit is. Nagyon rendes volt, tetszik, hogy itt mindenki vidám és nem fapofával végzi a munkát. Sajnos ez a nap is gyorsan elrepült, és mentünk haza.

2012.02.13.

Péntek. Kettős érzésekkel vártam. Az egyik hogy örültem, hogy végre lesz egy kis szabadidőnk szórakozni többet látni a városból, de viszont az is bennem volt, hogy tudom már nincs sok vissza a Milánói vendégségből. A pénteketek mennek el a leghamarabb, gyorsan megy az idő ilyenkor. Ma hegesztgettünk, nézegettük ki mit csinál, és sokat beszélünk arról, hogy ki miért maradna szívesen itt Milánóban. Sokat nevettünk, mindig mert rengeteget viccelődnek a munkások egymáson. Sokat nem tudok írni a napról, csak, hogy mint a többi nagyon tetszett és jól éreztem magam. Sok különösebb dolog nem történt, maximum annyi hogy a fiatalos öregember megmutatta, hogy 2 újjal felemelt egyszer 120 kilót, amit a többiek is alátámasztottak.

2015.02.14.

A második és utolsó közösségi program volt ez. Egy technikai és természeti múzeumban voltunk. Nagyon nagy volt az egész épület, benne pedig rengetegféle kiállítás. Volt úrhajós részleg, volt zenei, régi kommunikációs részleg is, voltak makettek több mindenről. Voltak régi járművek is, amik nekem nagyon tetszettek. De legjobban az úrhajós részleg fogott meg. Nagyon sok minden volt ott, régi szkfanderektől kezdve úrben használható karóráig. És még egy hold darab is volt. Számítógépes programok segítségével még bolygót is lehetett készíteni. A régi autók is nagyon megfogtak, tetszettek. Nem mai darabok voltak, de nagyon szépen kidolgozottak voltak. A régi hangszerek is érdekeltek, mert elfogult vagyok a zene irányában. Sajnos az a részleg elég kicsi volt: pár régi gitár, zongora és hegedű volt ott. Sajnos semmi olyan, amit ki lehetett volna próbálni. De ennek is megvolt a maga szépsége. A többi részleg annyira nem fogott meg, a makettek és ilyen egyéb dolgok engem annyira nem vonzanak, de természetesen szépen kidolgozott precíz munkák voltak azok is. Több órát elvoltunk a múzeumban, végig néztünk mindent volt, amit sokáig, de volt, amin hamar végig értünk. Ez után vissza mentünk a szállásra.

2015.02.16.

Az utolsó hétfő ezen a munkahelyen. Eléggé sajnáltam, hogy már csak pár nap van vissza, sokkal tovább maradtam volna legszívesebben, de minden véget ér. Próbáltam az időmet minél jobban kihasználni a munkahelyen, minél többet kommunikálni a munkatársakkal.

Hegesztettem, segítettem, amiben tudtam másoknak. Persze igazából nagyrészt mindenki tudta végezni a munkáját segítség nélkül, ahogy az előtt, is mint hogy mi jöttünk volna. Ránk bíztak festő munkát, amivel a varratokban hibát kellett keresni. Lefújtuk piros festéssel az anyagot, és vártunk vele 20 percet. Utána egyenként lemostuk ezeket, hogy rá tudjuk fújni a fehér festéket, ami majd ki fogja mutatni a hibákat ha, vannak. Sajnos volt több anyag is, amin voltak hibák. Azok vissza lettek rakva a csarnokba, hogy kilehessen őket javítani. Nagyon több dolgot nem csináltunk munkaidőben, és munka lejárta után haza mentünk.

2015.02.17.

Nagyon gyorsan telik az idő, és vele egyre közelebb a haza utazás napja. Nem szeretnék haza menni, de haza kell a sulis miatt. Beszéltük a többiekkel, hogy nyáron visszajövünk valamilyen módon, mert szeretünk itt lenni. A munkahelyen ma is a szokásos jó hangulat volt, mint mindig. Mindig ez vár, de a jót ugye bár könnyű megszokni. Itt bebizonyosodott. Ma is hegesztettem TIG-el és MÍG-el is, mindkettővel szeretek hegeszteni, de a TIG-el kifejezetten, azzal a hegesztéssel meg is dicsérték. Egész nap ezt csináltam és beszélgettem a többiekkel, ahogy tudtam, már könnyebben megy. Így ment el ez a nap.

2015.02.18.

Két nap van vissza a munkából, és vasárnap mennünk kell haza. Hát ez elég rossz érzéssel tölt el, de nem csak engem, hanem mindenkit, láthatóan. Próbálok az időmet kihasználni minél jobban, minél kevesebbet csak a pihenéssel tölteni. De persze pihenni is kell, mert a nélkül nehezebb a munka. Ma kicsit fáradtabb is voltam ez miatt, de egyáltalán nem volt vészes, mert semmi megterhelőt nem kellett csinálni. Igazából nem csak nekünk, senkinek. A nap nagyobb részét a fedőporos hegesztő mellett töltöttem, azt figyeltem. A munkamenetet stb. Nem csináltam mást, itt segítettem amiben tudtam a munkaidő lejártáig.

2015.02.20.

Utolsó nap, féltem, hogy hamar eljön, de így lett. Gyorsan elmúlt ez a három hét, még gyorsabban, mint azt előre hittem. A mai nap a rögzítésekkel ment el. Mindent végig jártam, hogy minél jobban megmaradjon az emlékezetemben. Ez a nap ment el a leghamarabban, és még előbb is kellett elmennünk a munkahelyről. Sok fotót készítettünk, készítettünk közösen a munkásokkal is egy csoport fotót. Hány több helyen is lefényképezett minket. Elbucúztunk mindenkitől, és összepakoltunk. Utoljára még egyszer körbementünk a csarnokban mindenkitől egyesével elköszönni. Nehéz volt, de kellett. Mennünk kell haza. Hány mondta, hogy nincs olyan spray-e(Old Spice) mint nekem és lefényképezte. De én oda adtam neki emlékbe. Aztán elindultunk vissza a szállásra utoljára.